

นามวลีในภาษาจ้วงปัจจุบัน¹

ฉิน ชิวหง²

บทคัดย่อ

ภาษาจ้วงเป็นภาษาตระกูลไท (Tai Language) มีแบบลักษณ์ภาษาเป็นแบบ ประธาน-กริยา-กรรม และนามวลีมีโครงสร้างแบบ “หน่วยหลัก + หน่วยขยาย” ซึ่งเป็นลักษณะร่วมของภาษาตระกูลไท แต่เมื่อภาษาจ้วงเกิดสัมผัสภาษากับภาษาจีนกลาง นามวลีในภาษาจ้วงก็มีโครงสร้างใหม่เพิ่มขึ้น 3 โครงสร้าง ได้แก่ 1) โครงสร้าง “หน่วยขยาย + หน่วยหลัก” 2) โครงสร้างนามวลีไม่มีหน่วยหลัก และ 3) โครงสร้าง “หน่วยขยาย + หน่วยหลัก + หน่วยขยาย” นามวลีโครงสร้างใหม่ 2 โครงสร้างแรกตรงกับโครงสร้างนามวลีของภาษาจีนกลาง ส่วนโครงสร้างหลังมีลักษณะผสมระหว่างภาษาจ้วงกับภาษาจีนกลาง นามวลีโครงสร้างใหม่ในภาษาจ้วงปัจจุบันล้วนแต่เป็นผลกระทบจากการยืมภาษาจีนกลางเข้าไปในภาษาจ้วง

คำสำคัญ ภาษาจ้วง ภาษาจีนกลาง นามวลี การสัมผัสภาษา แบบลักษณ์ภาษา

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง “การเปลี่ยนแปลงของภาษาจ้วงอันเกิดจากภาวะสัมผัสภาษากับภาษาจีนกลาง” ตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยชนชาติกว๋างสี สาธารณรัฐประชาชนจีน

1. บทนำ

โดยเกณฑ์ความสัมพันธ์ทางเชื้อสายระหว่างภาษา ภาษาจ้วง (壮语) เป็นภาษาตระกูลไท (Tai family) ผู้พูดส่วนใหญ่อาศัยอยู่ทางตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เนื่องจากผู้พูดภาษาจ้วงกับผู้พูดภาษาจีนอาศัยอยู่ในสังคมเดียวกัน มีการแลกเปลี่ยนปะทะสังสน์กัน และมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ภาษาจ้วงกับภาษาจีนจึงเกิดการสัมผัสภาษากัน

ภาษาจ้วงเป็นภาษาที่ชนชาติจ้วงใช้พูดกัน ชนชาติจ้วงเป็นชนกลุ่มน้อยที่มีจำนวนประชากรมากที่สุดในบรรดาชนกลุ่มน้อยทั้ง 55 ชนชาติในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนตามการแบ่งอย่างเป็นทางการของรัฐบาลจีน ชนชาติจ้วงส่วนใหญ่อาศัยอยู่ทางภาคกลางและภาคตะวันตกของเขตปกครองตนเองชนชาติจ้วงกวางสี (广西壮族自治区) ทางภาคตะวันออกเฉียงใต้ของมณฑลยูนหนำ (云南省) และบางเขตของมณฑลกวางตุ้ง (广东省) มณฑลหูหนาน (湖南省) และมณฑลกุ้ยโจว (贵州省) บริเวณที่ติดกับกวางสี

เมื่อปี พ.ศ. 2500 คณะกรรมการภาษาชนกลุ่มน้อยแห่งกวางสีได้กำหนดให้ภาษาจ้วงถิ่นอู่หมิง (武鸣) ซึ่งจัดอยู่ในภาษาจ้วงถิ่นเหนือเป็น “ภาษาจ้วงมาตรฐาน” เพื่อใช้เป็นตัวแทนภาษาจ้วงทั้งหมด นอกจากนี้ ยังได้คิดสร้างระบบตัวเขียนให้แก่ภาษาจ้วง

มาตรฐาน³ ด้วย โดยประยุกต์อักษรโรมัน 26 ตัวมาเขียนภาษาจ้วงมาตรฐาน และประกาศให้ใช้ภาษาจ้วงมาตรฐานและระบบการเขียนภาษาจ้วงอย่างเป็นทางการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 รัฐบาลกลางจีนและรัฐบาลท้องถิ่นกว่าสี่ได้ทุ่มงบประมาณในการเผยแพร่ภาษาจ้วงมาตรฐานทั้งภาษาพูดและระบบตัวเขียนโดยจัดอบรมให้แก่ชาวบ้านทั่วไป จัดให้ภาษาจ้วงเป็นวิชาบังคับในโรงเรียน จัดให้มีรายการวิทยุและรายการโทรทัศน์ออกอากาศเป็นภาษาจ้วง รวมทั้งออกหนังสือพิมพ์และนิตยสารเป็นภาษาจ้วงมาตรฐาน อย่างไรก็ตาม ชาวจ้วงส่วนใหญ่ก็ยังคงไม่รู้จักรบบตัวเขียนภาษาจ้วง และไม่ได้พูดภาษาจ้วงมาตรฐาน

ในบริเวณที่ชาวจ้วงอาศัยอยู่นั้น ชาวจ้วงอยู่ร่วมกับผู้พูดภาษาจีนและชนเผ่าอื่นๆ อีกหลายชนเผ่าอย่างใกล้ชิด ตามสถิติปี พ.ศ. 2548 ประชากรที่พูดภาษาจ้วงมีมากกว่า 17 ล้านคน ในจำนวนนี้ 16.05 ล้านคนอาศัยอยู่ในมณฑลกว่างสี (罗黎明, 2005: 3) แต่ก็เป็นประชากรเพียงร้อยละ 32.6 ของประชากรทั้งหมดในกว่างสี ส่วนประชากรอีกร้อยละ 61.46 เป็นชาวฮั่น และร้อยละ 5.94 เป็นชนชาติอื่นๆ (广西壮族自治区统计局, 2005:15)

เหตุที่ชาวจ้วงอาศัยอยู่ร่วมกับชาวฮั่นและชนชาติอื่นมาเป็นเวลานาน ทำให้ชาวจ้วงต้องใช้ภาษาจีนเป็นภาษากลางในการ

³ ระบบการเขียนภาษาจ้วงแบบดั้งเดิมใช้อักษรจีนและอักษรจีนประยุกต์

ติดต่อสื่อสาร สังคมชาวฉวนจึงมีผู้พูดสองภาษา (ภาษาฉวน-ภาษาจีน) จำนวนมาก ส่วนใหญ่ชาวฉวนจะใช้ภาษาจีนเพื่อประโยชน์ติดต่อค้าขายและติดต่อสร้างความสัมพันธ์กับคนต่างภาษาและต่างวัฒนธรรมซึ่งอยู่ร่วมกันในสังคม ภาษาจีนที่ใช้เป็นภาษาจีนถิ่น ในเอกสารบันทึกของอำเภออุ๋หมิง (中国社会科学院民族研究所, 1999: 9) บันทึกไว้ว่า “ก่อนปี ค.ศ. 1949 ที่นั่น⁴ แทบไม่มีคนที่พูดภาษาจีนกลางได้เลย” แต่จากการสำรวจสภาพการใช้ภาษาของมณฑลกวางสีในปัจจุบัน (袁善来, 2004: 12) พบว่าประชากรที่พูดภาษาจีนถิ่นตะวันตกเฉียงใต้กับประชากรที่พูดภาษาจีนกลางมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 49.87 และร้อยละ 49.70 ตามลำดับ นับว่าต่างกับเมื่อ 50 ปีที่แล้วมาก ส่วนประชากรที่พูดภาษาฉวนมีสัดส่วนร้อยละ 35.52 สถิตินี้แสดงให้เห็นว่า ประชากรที่พูดภาษาจีนกลางในกวางสีได้ขยายตัวอย่างรวดเร็วภายในระยะเวลาอันสั้น สาเหตุที่ภาษาจีนกลางกลายเป็นภาษาหลักในมณฑลกวางสีอาจเนื่องมาจากปัจจัยด้านนโยบายภาษาและด้านการศึกษาของรัฐบาลกลางของจีน รัฐบาลจีนให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาจีนกลางมาก โดยกำหนดให้ภาษาจีนกลางเป็นภาษาเดียวที่ใช้ในหน่วยงานราชการและในห้องเรียน รายการวิทยุและรายการโทรทัศน์ต้องใช้ภาษาจีนกลางเป็นหลัก บริการสาธารณะต่างๆ ก็

⁴ หมายถึงอำเภออุ๋หมิง

ต้องใช้ภาษาจีนกลาง นอกจากนี้ นโยบายเรียนฟรี 9 ปีของรัฐบาลจีนก็ทำให้ชาวจ้วงมีโอกาสดำเนินการศึกษาเพิ่มมากขึ้น หนังสือและตำราต่างๆ ที่ใช้ในสถานศึกษาทุกระดับใช้ภาษาจีนกลางเพียงภาษาเดียว สื่อสมัยใหม่ต่างๆ เช่น หนังสือ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น ที่ชาวจ้วงสัมผัสอยู่ทุกวันนี้ล้วนแต่เป็นภาษาจีนกลาง ทำให้ผู้พูดสองภาษาภาษาจ้วง-ภาษาจีนกลางเพิ่มจำนวนขึ้นมาก

จากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงของภาษาจ้วงอันเนื่องจากภาวะสัมผัสภาษาจ้วงกับภาษาจีน ผู้วิจัยพบว่า ภาษาจีนกลางมีผลทำให้ภาษาจ้วงเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งในระดับเสียง ระดับคำ และระดับวากยสัมพันธ์ เฉพาะด้านวากยสัมพันธ์ ผู้วิจัยพบว่า การลำดับคำของนามวลีของภาษาจ้วงได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมโดยพบโครงสร้างนามวลีใหม่ๆ ขึ้น เป็นโครงสร้างที่ตรงกับโครงสร้างนามวลีภาษาจีนกลาง หรือโครงสร้างที่มีลักษณะผสมระหว่างภาษาจ้วงกับภาษาจีนกลาง

2. วิธีดำเนินการวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

นักภาษาศาสตร์รุ่นก่อนเชื่อว่าภายใต้สถานการณ์สัมผัสภาษานั้น โครงสร้างของภาษาเปลี่ยนแปลงได้ยาก เอ็ดเวิร์ด ซาเปียร์ (อ้างใน Danchev, 1988:38; 1989) พยายามชักจูงให้เชื่อว่า ไม่มีหลักฐานที่แท้จริงที่จะพิสูจน์ได้ว่าโครงสร้างภาษาได้รับอิทธิพล

จากการแพร่กระจายของภาษา แต่การศึกษาวิจัยในปัจจุบันพิสูจน์แล้วว่า นอกจากระบบเสียงและคลังศัพท์จะถูกกระทบจากภาษาอื่นได้แล้ว ไวยากรณ์ก็ถูกกระทบจากภาษาอื่นได้เช่นกัน แท้จริงแล้ว โครงสร้างภาษาทุกส่วนสามารถถ่ายโอนจากภาษาหนึ่งสู่อีกภาษาหนึ่งได้ (Thomason & Kaufman, 1988:14; Harris & Campell, 1995: 149-150; Aikhenvald, 2002: 11-13)

Thomason & Kaufman (1988:37) เห็นด้วยเช่นกันว่า หากภาษามีระยะเวลาในการสัมผัสภาษานานพอ มีการสัมผัสภาษาในระดับที่สูงมากหรือมีแรงกดดันทางวัฒนธรรม (culture pressure) ที่สูงมาก ก็จะเกิดการยืมโครงสร้างขึ้นได้และอาจมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบไวยากรณ์ของภาษาผู้ยืมได้

ภาษาตระกูลไทเป็นภาษาที่เรียงคำในประโยคแบบ ประธาน-กริยา-กรรม (SVO) จากผลการศึกษาภาษามากกว่า 30 ภาษาทั่วโลก กรีนเบิร์ก (Greenberg, 1966) ได้สรุปคุณสมบัติของภาษา SVO ว่ามีลักษณะร่วมกันคือ “SVO/Pr/NG/NA” อธิบายว่าภาษา SVO มักมีคำบุพบทอยู่หน้าคำนาม (Pr) มีหน่วยขยายบอกความเป็นเจ้าของอยู่หลังคำนามหรือนามวลีที่เป็นหน่วยหลัก (NG) และมีหน่วยขยายที่เป็นคำคุณศัพท์หรือคุณศัพท์ทั่วไปอยู่หลังคำนามหรือนามวลีที่เป็นหน่วยหลัก (NA) ซึ่งภาษาต่างๆ ในภาษาตระกูลไท รวมทั้งภาษาจ้วงก็มีแบบลักษณ์ภาษาตรงตามลักษณะดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม ภาษาแบบ SVO ที่กรีนเบิร์กนำมาศึกษานั้นไม่มีภาษาจีน ภาษาจีนเป็นภาษาแบบ SVO เช่นกัน แต่กลับมีลักษณะของภาษาบางประการแตกต่างกับลักษณะที่กรีนเบิร์กสรุปไว้ กล่าวคือ แม้จะมีคำบุพบทอยู่หน้าคำนามเช่นเดียวกับภาษา SVO อื่นๆ แต่ภาษาจีนมีหน่วยขยายอยู่หน้าหน่วยหลัก ไม่ว่าหน่วยขยายจะเป็นหน่วยขยายบอกความเป็นเจ้าของ หน่วยขยายที่เป็นคำคุณศัพท์หรือคุณศัพท์วลี หรืออนุพจน์คุณศัพท์

แม้ว่าภาษาจีนกลางกับภาษาจ้วงจะเป็นภาษา SVO เหมือนกัน แต่การลำดับคำในวลีแตกต่างกัน ความแตกต่างนี้ หากภาษา 2 ภาษาเกิดสัมผัสกันอย่างเข้มข้นมากพอและสัมผัสกันเป็นเวลานานพอ อาจถ่ายโอนให้กันได้จนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นได้

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้คำว่า นามวลี ตามนิยามของนวรรณ พันธุเมธา (2551:145) คือหมายถึง กลุ่มคำซึ่งมีคำนามเป็นส่วนประกอบสำคัญ เรียกว่าหน่วยหลัก และมีส่วนประกอบอื่นๆ เรียกว่าหน่วยขยาย ทำหน้าที่ขยายหน่วยหลัก

การลำดับคำในนามวลีของภาษาจ้วงปัจจุบันค่อนข้างซับซ้อน คือ มีทั้งโครงสร้างนามวลีที่เหมือนกับภาษาไทอื่นๆ ในภาษาตระกูลไท และมีโครงสร้างนามวลีที่ไม่พบในภาษาไทสาขาอื่นๆ อยู่ด้วย โครงสร้างนามวลีที่พบเฉพาะในภาษาจ้วงไม่พบใน

ภาษาตระกูลไทอื่นๆ นั้น เป็นโครงสร้างใหม่ ไม่พบในภาษาจ้วงแต่เดิม

หน่วยหลักของนามวลีในภาษาจ้วงอาจเป็นคำนามหรือคำลักษณนามคำเดียว หากหน่วยหลักเป็นคำนาม 2 คำขึ้นไปต้องมีคำเชื่อมอยู่ด้วย ส่วนหน่วยขยายอาจเป็นคำนาม คำสรรพนาม คำลักษณนาม คำกริยาหรือกริยาลี คำคุณศัพท์หรือคุณศัพท์วลี อนุพากย์คุณศัพท์ คำบอกจำนวน คำบอกลำดับที่ ฯลฯ ก็ได้ ตามสากลลักษณ์ของภาษา (Language Universals) และ ลักษณะสากลบ่งชี้ (Implicational Universals) ของแบบลักษณ์ภาษา ลำดับคำในนามวลีของภาษาจ้วงเป็นแบบ NN (head), NG, NA, N + Relv สรุปรวมเป็นโครงสร้างหลักเพียงโครงสร้างเดียว คือ โครงสร้าง “หน่วยหลัก + หน่วยขยาย” ยกเว้นนามวลีที่มีหน่วยขยายเป็นคำบอกจำนวนหรือคำบอกลำดับ

ผลการศึกษาของ 韦庆稳 (1985: 169-189) พบว่านามวลีโครงสร้าง “หน่วยหลัก + หน่วยขยาย” ในภาษาจ้วง มีรายละเอียดต่อไปนี้

1)	หน่วยหลัก	หน่วยขยาย
	นาม / ลักษณนาม	นาม / สรรพนาม / กริยา / คุณศัพท์

ตัวอย่าง

bat faex
กะละมัง-ไม้

saw raeuz
หนังสือ-เรา

“กะละมังที่ทำด้วยไม้”

va nding

ดอกไม้-แดง

“ดอกไม้แดง”

“หนังสือของเรา”

doxgaiq yungh

สิ่งของ-ใช้

“ของใช้”

2)	หน่วยหลัก	หน่วยขยาย
	นาม / นามวลี	nem / caeuq / roxnaeuz + นาม / นามวลี

คำว่า nem “และ” กับ caeuq “กับ” เป็นคำสันธานที่เชื่อมหน่วย 2 หน่วยที่เหมือนกัน ส่วนคำว่า roxnaeuz “หรือ” เป็นคำสันธานที่เชื่อมหน่วย 2 หน่วยที่ให้เลือก

ตัวอย่าง

boh caeuq meh

พ่อ กับ แม่

“พ่อกับแม่”

roegfek roxnaeuz roegxraeu

นกกระทา หรือ นกเขา

“นกนกกกระทาหรือนกเขา”

นามวลีที่บอกจำนวนหรือลำดับที่มีโครงสร้าง 2 โครงสร้างดังนี้

3)	หน่วยหลัก	หน่วยขยาย
	คำบอกจำนวน / คำบอกลำดับที่	ลักษณนาม (+ นาม / นามวลี)

ตัวอย่าง

sam duz

สาม ตัว

“สามตัว”

daihroek bonj

ที่หก เล่ม

“เล่มที่หก”

4)

หน่วยหลัก	หน่วยขยาย
ลักษณนาม	(นาม / นามวลี +) คำบอกลำดับที่ / คำบ่งชี้

ตัวอย่าง

aen haenx

อัน นั้น

“อันนั้น”

mbaw cibsam

ใบ สิบสาม

“ใบที่สิบสาม”

เมื่อเปรียบเทียบกับภาษาจีนกลาง นามวลีในภาษาจีนกลาง มีโครงสร้างต่างๆ ดังนี้

1) นามวลีเชื่อมความ (นาม / สรรพนาม + 和 + นาม / ลักษณนาม)

ตัวอย่าง 他和我 (tā hé wǒ) “เขาและฉัน”

2) นามวลีที่มีหน่วยหลักหน่วยขยาย (นาม / ลักษณนาม + 的 + นาม / นามวลี)

ตัวอย่าง 他的书 (tā de shū) “หนังสือของเขา”

3) นามวลีที่มีหน่วยอ้างอิงสิ่งเดียวกัน (นาม + นาม)

ตัวอย่าง 我们渔民(wǒmen yúmín) “เราชาวประมง”

4) นามวลีบอกสถานที่ (นาม + บุพบท)

ตัวอย่าง 桌子上(zhuōzi shàng) “บนโต๊ะ”

5) นามวลีที่มีลักษณนามเป็นหน่วยหลัก

ตัวอย่าง 一个 (人) (yī gè (rén)) “คนเดียว” (คำบอก
จำนวน + ลักษณนาม (+ นาม))

6) นามวลีที่ลงท้ายด้วยคำช่วยเชิงโครงสร้าง (structural auxiliary word) 的 (de)

ตัวอย่าง 卖菜的 (mài cài de) “คนขายผัก”

7) นามวลีที่มีคำช่วยเชิงโครงสร้าง 所 (suǒ)

ตัวอย่าง 所需 (suǒ xū) “ที่ต้องการ”

ในภาษาจีนกลาง หน่วยขยายอาจเป็นนามหรือนามวลี เป็น
คุณศัพท์หรือคุณศัพท์วลี เป็นกริยาหรือกริยาวลี เป็นสรรพนาม เป็น
ปริมาณวลี เป็นอนุภาคัยคุณศัพท์ หรือเป็นบุพบทวลีก็ได้ (陆剑
明, 1983) เฉพาะโครงสร้างนามวลีในภาษาจีนกลางที่มีทั้งหน่วย
หลักและหน่วยขยาย จะมีลำดับคำตรงข้ามกับภาษาจ้วง คือ ภาษาจีน
กลางใช้โครงสร้าง “หน่วยขยาย + หน่วยหลัก” แต่ในภาษาจ้วงใช้
โครงสร้าง “หน่วยหลัก + หน่วยขยาย” ในกรณีที่นามวลีใน
ภาษากลางมีหน่วยขยายมากกว่า 1 หน่วย ลำดับก่อนหลังของหน่วย
ขยายแต่ละหน่วยจะค่อนข้างแน่นอนต่างกับภาษาจ้วงดังจะได้
อภิปรายในหัวข้อผลการวิจัยต่อไป

ข้อมูลภาษาจ้วงที่นำมาวิเคราะห์ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยรวบรวมมาจากหนังสือพิมพ์ภาษาจ้วงมาตรฐาน Gvangsiah Minzcuz Bau (banj Sawcuengh)—“หนังสือพิมพ์ชนชาติกวางสีฉบับภาษาจ้วง” ระหว่างปี 2525-2552 และนิตยสารภาษาจ้วงมาตรฐาน Sam Nyied Sam—“วันขึ้น 3 ค่ำเดือน 3” ระหว่างปี 2529-2552

3. ผลการวิจัย

หน่วยหลักของนามวลีในภาษาจ้วงอาจจะเป็นคำนามหรือนามวลี คำลักษณนาม หรือคำสรรพนาม ส่วนหน่วยขยายนั้น อาจเป็นคำนามหรือนามวลี คำคุณศัพท์หรือคุณศัพท์วลี คำกริยาหรือกริยวลี อนุพาคัยคุณศัพท์ ปริมาณวลี ซึ่งอาจปรากฏมากกว่า 1 หน่วยก็ได้ โครงสร้างนามวลีที่พบในภาษาจ้วงปัจจุบันมี 4 แบบด้วยกัน คือ

1. “หน่วยหลัก + หน่วยขยาย”
2. “หน่วยขยาย + หน่วยหลัก”
3. “หน่วยขยาย + หน่วยหลัก + หน่วยขยาย”
4. “หน่วยขยาย” (นามวลีที่ไม่มีหน่วยหลัก)

โครงสร้างนามวลีทั้ง 4 โครงสร้างในภาษาจ้วงปัจจุบันมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 นามวลีโครงสร้าง “หน่วยหลัก + หน่วยขยาย”

นามวลีโครงสร้างนี้เป็นโครงสร้างปกติในภาษาจ้วงและภาษาอื่นๆ ในภาษาตระกูลไท ผู้วิจัยพบว่า หน่วยหลักและหน่วยขยายในภาษาจ้วงปัจจุบันอาจเป็นคำจ้วงซึ่งเป็นคำร่วมเชื้อสาย (cognate) กับคำภาษาไทยอื่นๆ หรือคำยืมภาษาจีนกลางก็ได้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1)

หน่วยหลัก	หน่วยขยาย
นามหลัก	นามวลี

ตัวอย่าง

หน่วยหลัก หน่วยขยาย
| |

diuz roen seveicujyi miz **daegsaek** Cungguek (2007-3-4)⁵

เส้น ถนน สังกมนิยม มี เอกลักษณ์ จีน

“เส้นทางสังคมนิยมเอกลักษณ์จีน”

2)

หน่วยหลัก	หน่วยขยาย
นามหลัก	คำคุณศัพท์ + คำนาม + คำบ่งชี้

⁵ ตัวเลขที่ระบุไว้ท้ายตัวอย่าง หมายถึงแหล่งอ้างอิงของตัวอย่าง (2007-4-20) หมายถึงอ้างอิงจากนิตยสารภาษาจ้วง Sam Nyied Sam -- “วันขึ้น 3 ค่ำเดือน 3” ตัวเลขทั้ง 3 ส่วนนี้หมายถึงปี เดือนที่พิมพ์ และเลขหน้าที่อ้างอิงตามลำดับ

ตัวอย่าง

หน่วยหลัก

หน่วยขยาย

|

|

Gij gingjsaek gyaendei caujoyenz haenx (1997-1-8)

ตน. ทิวทัศน์ สวยดี สนามหญ้า นั้น

“ทิวทัศน์อันสวยงามของสนามหญ้า”

3)

หน่วยหลัก	หน่วยขยาย
นามหลัก	คำนาม + กริยาวลี + คำบ่งชี้

ตัวอย่าง

หน่วยหลัก หน่วยขยาย

|

|

gij saeh raen mbouj ndaej vunz haenx (1997-6-5)

ตน. เรื่อง เห็น ไม่ ได้ คน นั้น

“เรื่องที่น้าอ๊อบยายแบบนั้น”

4)

หน่วยหลัก	หน่วยขยาย
นามหลัก	กริยาวลี + คำสรรพนาม

ตัวอย่าง

หน่วยหลัก หน่วยขยาย

| |

Gij dan gai byaekheu yendaiva gou hix mbouj beij aen
dan mwngz ca. (2003-5-10)

จน . แพง ขาย ผักเขียว ทันสมัย จัน ก็ ไม่ กว่า อัน
แพง คุณ แะ

“แพงขายผักแบบทันสมัยของจันก็ไม่ได้แย่กว่าของคุณ”

5)	หน่วยหลัก	หน่วยขยาย
	นามหลัก	คำกริยา + คำนาม

ตัวอย่าง

หน่วยหลัก หน่วยขยาย

| |

Boux cejfou dang le boux gicej okmingz Nanzgyangh lo
mbouj bang ndaej gijmaz. (2005-2-5)

ผู้ พี่เขย เป็น แล้ว ผู้ นักข่าว มีชื่อเสียง เมืองน่านยาง แล้ว
ไม่ ช่วย ได้ อะไร

“พี่เขยเป็นถึงนักข่าวที่มีชื่อเสียงของเมืองน่านยางแล้ว ก็ยังช่วยอะไร
ไม่ได้”

6)

หน่วยหลัก	หน่วยขยาย
นามหลัก	คุณศัพท์+กริยาวลี

ตัวอย่าง

หน่วยหลัก	หน่วยขยาย

Neix coudwg gij cozbini ndei diciz yindung he.

(2007-2-15)

นี่ ก็คือ ถนน. ผลงาน ดี ธรณี เคลื่อนไหว คำแสดงทัศนภาวะ.

“นี่เป็นผลของการเคลื่อนตัวของแผ่นดินที่ส่งผลในทางที่ดี”

3.2 นามวลีโครงสร้าง “หน่วยขยาย + หน่วยหลัก”

นามวลีโครงสร้างแบบ “หน่วยขยาย + หน่วยหลัก” เป็นโครงสร้างใหม่ที่พบในภาษาจ้วงปัจจุบัน โครงสร้างแบบนี้ตรงกับโครงสร้างนามวลีปกติของภาษาจีนกลาง หน่วยหลักอาจเป็นคำนามหรือนามวลี ส่วนหน่วยขยายอาจเป็นคำนามหรือนามวลี กริยาหรือกริยาวลี คุณศัพท์หรือคุณศัพท์วลี อนุพจน์คุณศัพท์ ฯลฯ และส่วนขยายสามารถปรากฏได้มากกว่า 1 หน่วยได้ นามวลีโครงสร้าง “หน่วยขยาย + หน่วยหลัก” ในภาษาจ้วงมี 8 แบบดังนี้

1)

หน่วยขยาย	หน่วยหลัก
คำเดียว	คำเดียว
คำยืมจีนกลาง	คำยืมจีนกลาง

เมื่อหน่วยหลักและหน่วยขยายเป็นคำนาม และหน่วยขยายมีเพียงหน่วยเดียวและเป็นคำนามคำเดียว คำนามทั้งที่ใช้เป็นหน่วยหลักและหน่วยขยายในโครงสร้างนี้ เป็นคำนามที่ยืมมาจากภาษาจีนกลางเท่านั้น ไม่พบคำนามที่เป็นคำจ้วงซึ่งปรากฏ (correspond) กับคำภาษาตระกูลไทอื่น

ตัวอย่าง

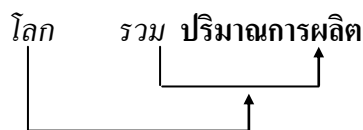
yizbwnj **canjibini** (2003-5-15)

ญี่ปุ่น ผลิตภัณฑ์

“ผลิตภัณฑ์ญี่ปุ่น”

เมื่อคำนามที่ทำหน้าที่ขยายหน่วยหลักมีมากกว่า 1 หน่วย จะขยายหน่วยหลักเป็นชั้นๆ จากหน่วยที่อยู่ใกล้หน่วยหลักที่สุดไปสู่วหน่วยที่อยู่ไกลหน่วยหลักที่สุด

ตัวอย่าง

seiqgyaiq cungj **canjlieng** (2007-4-11)

“ปริมาณการผลิตโดยรวมของโลก”

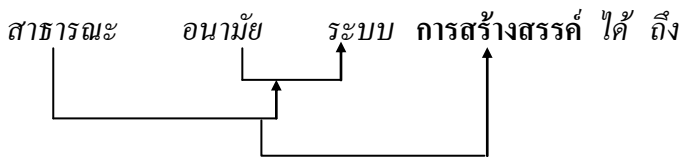
2)

หน่วยขยาย	หน่วยหลัก
นามวลี	นามหลัก
	คำยืมจีนกลาง

นามวลีในโครงสร้างนี้ นามหลักยังคงเป็นคำนามที่ยืมจากภาษาจีน

ตัวอย่าง

gunghgung veiswngh dijhi **gensez** ndaej daengz gyagiengz. (2007-3-4)

เสริมให้แกร่ง

“การสร้างสรรค์ระบบอนามัยสาธารณสุขได้เสริมให้แข็งแกร่งขึ้น”

หน่วยขยายอีกลักษณะหนึ่งเป็นนามวลีที่ประกอบด้วยข้อความคู่ขนานโดยมีคำ caeuq “กับ, และ” เชื่อมระหว่างข้อความ 2 ข้อความที่ทำหน้าที่ขยายหน่วยหลักร่วมกัน

ตัวอย่าง

Cungdenj lingjyiz caeuq gvanhgen vanzcez gaijgwz ndaej miz cincanj moq (2007-3-4)

สำคัญ แขนง กับ สำคัญ ขั้นตอน การปฏิรูป ได้
มี ความคืบหน้า ใหม่
“การปฏิรูปในขั้นตอนปลีกย่อยและขั้นตอนสำคัญคืบหน้าใหม่ไป”

3)	หน่วยขยาย	หน่วยหลัก
	คุณศัพท์ / คุณศัพท์วลี	นามหลัก
		คำยืมจีนกลาง

ในภาษาจ้วงคำคุณศัพท์อยู่ในตำแหน่งหลังหน่วยหลัก
อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบตัวอย่างคำคุณศัพท์ที่อยู่ในตำแหน่งหน้า
หน่วยหลักอย่างโครงสร้างของภาษาจีนกลางด้วย แม้จะพบตัวอย่าง
ไม่มากก็ตาม แต่หากหน่วยขยายเป็นคุณศัพท์วลีแล้ว พบตัวอย่างทั้ง
ที่อยู่ในตำแหน่งหลังหน่วยหลักและตำแหน่งหน้าหน่วยหลัก แต่
คุณศัพท์วลีที่อยู่ในตำแหน่งหลังหน่วยหลักพบได้ทั่วไปมากกว่า
คำคุณศัพท์ที่อยู่ในตำแหน่งหน้าหน่วยหลัก คำคุณศัพท์หรือ
คุณศัพท์วลีที่อยู่ในตำแหน่งหน้าหน่วยหลักทำหน้าที่ขยายคำนาม
หรือนามวลีที่เป็นหน่วยหลักนั้น เป็นโครงสร้างนามวลีใหม่ที่นำเข้า
มาจากภาษาจีนกลางอันเป็นผลมาจากภาวะสัมผัสภาษา ไม่พบใน
ภาษาจ้วงและภาษาไทอื่นมาก่อน

ตัวอย่าง

gij ndei **gyahyung dengi** (2006-2-18)

ฉน. คี ใช้ที่บ้าน เครื่องใช้ไฟฟ้า

“เครื่องใช้ไฟฟ้าดีๆ ที่ใช้ในบ้าน”

ตัวอย่าง

mbouj noix **mauzdun caeuq vwndiz.** (2007-3-5)

ไม่ น้อย ความขัดแย้ง และ ปัญหา

“ความขัดแย้งและปัญหาไม่น้อย”

4)

หน่วยขยาย	หน่วยหลัก
นาม / นามวลี + คุณศัพท์ / คุณศัพท์วลี	นามหลัก
	คำยืมจีนกลาง

โครงสร้างนามวลีนี้ คำนามหรือนามวลีที่เป็นหน่วยขยายมัก
บอกขอบเขตของสถานที่

ตัวอย่าง

seiqgyaiq ceiq daemq **maxmijniz.** (2007-4-11)

โลก ที่สุด เตี้ย ม้ามินิ

“ม้ามินิที่เตี้ยที่สุดในโลก”

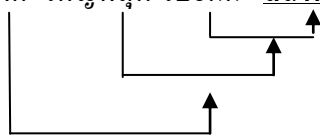
5)

หน่วยขยาย	หน่วยหลัก
นาม / นามวลี + คุณศัพท์ + นาม / นามวลี	นามหลัก
	คำยืมจีนกลาง

นามวลีโครงสร้างนี้ นามวลีนี้ นามหลักเป็นคำยืมภาษาจีนกลาง ส่วนค่านามหรือนามวลีที่อยู่ใกล้นามหลักจะเป็นนามหรือนามวลีที่บอกลักษณะของนามหลัก ไม่พบนามหรือนามวลีที่บอกความเป็นเจ้าของ นามหรือนามวลีที่อยู่ห่างออกไป จะเป็นหน่วยขยายที่บอกขอบเขตสถานที่หรือเวลา ดังตัวอย่างสองตัวอย่างต่อไปนี้

cienzguek ceiqdaih batgak **canjdieg**. (2007-4-10)

ประเทศ ใหญ่ที่สุด ไ้ยกัก สถานที่ผลิต

“แหล่งผลิตไ้ยกักที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ”

ตัวอย่าง

Mingzdai okmingz youzgi **cozgyah** (2007-2-15)

ราชวงศ์หมิง มีชื่อเสียง นิราศ-นักเขียน

“นักเขียนนิราศที่มีชื่อเสียงสมัยราชวงศ์หมิง”

6)

หน่วยขยาย	หน่วยหลัก
กริยา	นามหลัก
	คำยืมจีนกลาง

ผู้วิจัยพบตัวอย่างนามวลีที่มีคำกริยาเป็นหน่วยขยายน้อยมาก
 คำนามที่เป็นหน่วยหลักมักเป็นคำยืมจากภาษาจีนกลาง ส่วน
 คำกริยาที่เป็นหน่วยขยายมักบอกขอบเขตและลักษณะของคำนามที่
 เป็นหน่วยหลัก

ตัวอย่าง

senhconz **vaugoi** (2006-8-7)

ประชาสัมพันธ์ ประสิทธิภาพ

“ประสิทธิภาพของการประชาสัมพันธ์”

7)

หน่วยขยาย	หน่วยหลัก
กริยาวลี	นามหลัก
	คำยืมจีนกลาง

กริยาวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายมักมีโครงสร้างเป็น “ภาค
 แสดง + กรรม” ดังตัวอย่าง

ok guek **soujsuz** (2006-8-5)

ออก ประเทศ ธรรมเนียม

“ธรรมเนียมออกนอกประเทศ”

8)

หน่วยขยาย	หน่วยหลัก
อนุพากย์คุณศัพท์	นามหลัก
	คำยืมจีนกลาง

อนุพากย์คุณศัพท์ที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยขยาย มักลดฐานะมาจาก “ประธาน + ภาคแสดง (+ กรรม)” ดังตัวอย่างต่อไป

meh Gyauhgyauh doek huz **deihfueng**. (2007-5-60)

แม่ Gyauhgyauh ตก ทะเลสาบ สถานที่

“ที่ที่แม่ GYAUHGYAUH ไหลไปลงทะเลสาบ”

โครงสร้างนามวลีในภาษาจ้วงที่มีโครงสร้างการเรียงลำดับแบบ “หน่วยหลัก-หน่วยขยาย” เหมือนภาษาจีนกลาง ได้แก่ โครงสร้างดังปรากฏในตารางที่ 1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 1: ตารางแสดงโครงสร้างนามวลีภาษาจ้วงที่มีลำดับเป็น “หน่วยหลัก-หน่วยขยาย” (韦庆稳, 1985:169-189)

หน่วยขยาย	หน่วยหลัก
(นาม / นามวลี+)(คุณศัพท์ / คุณศัพท์วลี+)	นาม / นามวลี
นาม / นามวลี	
(นาม/นามวลี+) กริยา / กริยาวลี	
คุณศัพท์ / คุณศัพท์วลี	
อนุพากย์คุณศัพท์	

ผู้วิจัยพบว่านามวลีในภาษาจ้วงมีหน่วยขยายหลายหน่วยได้ จึงได้วิเคราะห์ลำดับหน่วยขยายนามวลีในภาษาจ้วงว่าหน่วยขยายแบบใดมักอยู่ใกล้หน่วยหลักมากที่สุดและหน่วยขยายแบบใดอยู่ห่างหน่วยหลักที่สุด

จากตัวอย่างนามวลีในภาษาจ้วงมาตรฐานที่ใช้โครงสร้าง “หน่วยขยาย + หน่วยหลัก” ทั้งหมด 131 ตัวอย่างที่ผู้วิจัยรวบรวมได้ พบว่าหน่วยขยายที่อยู่ใกล้หน่วยหลักส่วนใหญ่มักเป็นคุณศัพท์ แต่หากมีคำนามหรือนามวลีที่บอกลักษณะของหน่วยหลักอยู่ด้วย คำนามหรือนามวลีจะอยู่ใกล้กับหน่วยหลักมากที่สุด และพบว่าหน่วยขยายที่เป็นคำนามหรือนามวลีบอกขอบเขตสถานที่หรือบอก

เวลา คำนามหรือนามวลีบอกความเป็นเจ้าของ มักปรากฏอยู่
ตอนต้นของนามวลี ส่วนหน่วยขยายที่เป็นคำกริยาหรือกริยวลี
และหน่วยขยายที่เป็นอนุพจน์คุณศัพท์ มักลำดับอยู่หลังคำนามหรือ
นามวลีบอกสถานที่หรือบอกเวลาและคำนามและนามวลีบอกความ
เป็นเจ้าของ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างนามวลีที่ลำดับแบบ “คำนามบอกขอบเขต-คำคุณศัพท์-
คำนามบอกลักษณะ-นามหลัก”

Cunghyanghai cujyau lingjdauj **dungzci** (1987-4-25)

ส่วนกลาง สำคัญ ผู้นำ สหาย

“สหายผู้นำสำคัญจากส่วนกลาง”

ตัวอย่างนามวลีที่ลำดับแบบ “นามวลีบอกขอบเขต-คำนามบอก
สถานที่-สรรพนาม-นามหลัก”

guek raeuz baihnanz gak **minzcuz**. (1987-3-25)

ประเทศเรา ภาคใต้ ต่าง ชนเผ่า

“ชนเผ่าต่างๆ ทางตอนใต้ของประเทศเรา”

3.3. นามวลีโครงสร้าง “หน่วยขยาย + หน่วยหลัก + หน่วย
ขยาย”

ผู้วิจัยพบว่าในภาษาจ้วงปัจจุบัน มีนามวลีอยู่จำนวนหนึ่งมีหน่วยขยายอยู่ทั้งข้างหน้าและข้างหลังหน่วยหลักของนามวลี โครงสร้างนี้เป็นลักษณะปนกันระหว่างโครงสร้างนามวลีปกติในภาษาจีนกลาง (หน่วยขยาย + หน่วยหลัก) กับโครงสร้างนามวลีปกติในภาษาจ้วง (หน่วยหลัก + หน่วยขยาย) ในภาษาจีนกลางและภาษาจ้วงแต่เดิมไม่พบโครงสร้างแบบนี้

ในภาษาจ้วงแต่เดิม หน่วยขยายที่อยู่หน้าหน่วยหลักได้ มีเพียงปริมาณวลีเท่านั้น

ตัวอย่าง

sam aen **gyongdoengz**

สาม อัน กลองสำริด

“กลองสำริด 3 ใบ”

แต่ผู้วิจัยพบว่า ในภาษาจ้วงมาตรฐานปัจจุบัน หน่วยขยายประเภทอื่นๆ ที่อยู่หลังหน่วยหลักก็สามารถอยู่หน้าหน่วยหลักได้ เช่นกับภาษาจีนกลาง ยกเว้นคำบ่งชี้และคำบอกจำนวนที่มีความหมายว่า “เดียว”

ในภาษาจ้วง คำบ่งชี้ *neix* “นี้” และ *haenx* “นั้น” ปรากฏอยู่หลังหน่วยหลักได้ทุกกรณี และจะปรากฏอยู่ลำดับท้ายสุดของนามวลี

ตัวอย่างนามวลีที่มีโครงสร้างเป็น “นามหลัก + คำบ่งชี้ *นี้* / *นั้น*”

yawjnoix gou gj **vunz haenx**. (2007-5-47)

ดูถูก อัน ลน . คน นั้น

“พวกคนที่ดูถูกฉันนั่น”

ในกรณีที่มีคำบอกจำนวน ndeu “หนึ่ง” ขยายหน่วยหลัก คำบอกจำนวน ndeu “หนึ่ง” จะอยู่หลังหน่วยหลักเสมอ และไม่เกิดร่วมกับคำบ่งชี้

ตัวอย่างนามวลีที่มีโครงสร้าง “นามหลัก + ndeu”

miz boux doengzhag ndeu soundaej daj ranz geiq daewj fung saengg ndeu (1987-4-25)

มี ผู้ เพื่อนนักเรียน หนึ่ง ได้รับ จาก บ้าน ส่ง มา
ฉบับ จดหมาย หนึ่ง

“มีเพื่อนคนหนึ่งได้รับจดหมายฉบับหนึ่งส่งมาจากทางบ้าน”

นอกจากคำบ่งชี้ neix “นี้” haenx “นั่น” และคำบอกจำนวน ndeu “หนึ่ง” แล้ว หน่วยขยายอื่นไม่ว่าจะเป็นคำนามหรือนามวลี คำกริยาหรือกริยาลี คำคุณศัพท์หรือคุณศัพท์วลี อนุพากย์ พบว่ามีทั้งอยู่หน้าหน่วยหลักและอยู่หลังหน่วยหลัก ดังนั้น นามวลีโครงสร้าง “หน่วยขยาย + หน่วยหลัก + หน่วยขยาย” ในภาษาจ้วงปัจจุบันจึงมีรายละเอียดโครงสร้างดังปรากฏตารางที่ 2

ตารางที่ 2: ตารางแสดงโครงสร้างนามวลีภาษาจ้วงที่มีลำดับเป็น
“หน่วยขยาย - หน่วยหลัก - หน่วยขยาย”

หน่วยขยาย	หน่วยหลัก	หน่วยขยาย
คำนาม / นามวลี คำกริยา / กริยาวลี คำคุณศัพท์ / คุณศัพท์วลี อนุพากย์ ปริมาณวลี	นามหลัก	คำนาม / นามวลี คำกริยา / กริยาวลี คำคุณศัพท์/คุณศัพท์วลี อนุพากย์ neix “นี้” haenx “นั่น” ndeuh “หนึ่ง”

ตัวอย่างนามวลีที่มีโครงสร้างเป็น “นามบอกขอบเขต-กริยาวลี-นาม
บอกสถานที่-นามหลัก-คำบอกจำนวนหนึ่ง”

seigyaiq miz daih yingyangj dih Ngolzozswih boux
sihyinz ndeuh. (1987-4-25)

โลก มี ใหญ่ อิทธิพล ที่ รัสเซีย ผู้
กวี หนึ่ง

“กวีรัสเซียที่มีชื่อเสียงทั่วโลก”

ตัวอย่างนามวลีที่มีโครงสร้างเป็น “นามบอกขอบเขต + นามหลัก +
คำบอกลำดับที่”

Guek raeuz boux **godijhu** daih'it (2004-8-18-2)

ประเทศเรา ผู้ ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว ที่หนึ่ง

“ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัวคนแรกของประเทศเรา”

ตัวอย่างนามวลีที่มีโครงสร้างเป็น “นามบอกลักษณะ-นามหลัก-นามวลีบอกเจ้าของ”

Minzczuz **cwngcwz** dangj raeuz (1987-5-20)

ชนชาติ นโยบาย พรรค เรา

“นโยบายชนชาติของพรรคเรา”

ตัวอย่างนามวลีที่มีโครงสร้างเป็น “นามบอกลักษณะ-นามหลัก-กริยาลี-คำบอกชี้”

Nungzyez dwg aen canloz **canjnieb** sawj
beksingq sim'onj haenx.(2009-1-10)

การเกษตร เป็น อัน ยุทธศาสตร์ อุตสาหกรรม ทำให้
ชาวบ้าน มั่นใจ นั้น

“เกษตรกรรมเป็นอุตสาหกรรมเชิงยุทธศาสตร์ที่สามารถทำให้
ประชาชนรู้สึกมั่นคง”

ตัวอย่างนามวลีที่มีโครงสร้างเป็น “นามวลีบอกขอบเขต-นามวลี
บอกขอบเขต-นามวลี soj –นามหลัก-คุณศัพท์-คำบ่งชี้”

daengx gih ginghci sevei soj ndaej daengz gij cingzciik
ronghlwenq haenx (2009-1-5)

ทั้ง เขตเศรษฐกิจ สังคม ที่ ได้ ถึง ลน. ผล
สว่าง นั้น

“ผลสำเร็จอันยิ่งใหญ่ด้านเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับของทั้งเขต”

ตัวอย่างนามวลีที่มีโครงสร้างเป็น “นามวลีบอกขอบเขต-นามหลัก-
อนุพจน์คุณศัพท์”

aen danvih he ndawde boux rap miz cwzyin
naekgywg (2006-3-5)

อัน หน่วยงาน หนึ่งใน ผู้ หาบ มีความรับผิดชอบ
หนักหน่วง

“ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบอย่างหนักในหน่วยงานนั้นๆ ”

ตัวอย่างนามวลีที่มีโครงสร้างเป็น “นามวลีบอกขอบเขต-นามหลัก-
คุณศัพท์วลี”

Mboujgvaq de cijdwg gwnz digiuz aen nyaeuq mbouj
yienhda he. (2007-2-15)

แต่ มัน เป็นเพียง บน โลก อัน รอยย่น ไม่
สดุดตา คำแสดงทัศนภาวะ

“แต่มันเป็นเพียงรอยย่นที่ไม่เด่นชัดบนโลกนี้”

ตัวอย่างนามวลีที่มีโครงสร้างเป็น “อนุพากย์คุณศัพท์-นามหลัก-
คำบ่งชี้”

Haxbaenh dwk denva **boux** haenx dwg sai roxnaeuz dwg
mbwk? (2005-4-20)

เมื่อก็ ดี โทรศัพท์ผู้ นั้น เป็น ชาย หรือว่า เป็น
หญิง

“คนที่โทรศัพท์มาเมื่อก็เป็นผู้ชายหรือผู้หญิง?”

เมื่อพิจารณาลงไปในรายละเอียด ผู้วิจัยยังได้พบอีกว่า หน่วย
ขยายในโครงสร้าง “หน่วยขยาย + หน่วยหลัก + หน่วยขยาย” ของ
ภาษาจ้วง มีตำแหน่งก่อนหลังดังนี้

- 1) หน่วยขยายที่มีตำแหน่งอยู่หลังหน่วยหลักเสมอ”
ได้แก่

คำบ่งชี้ neix “นี้” haenx “นั้น”

คำบอกจำนวน “หนึ่ง”

- 2) หน่วยขยายที่มักปรากฏอยู่หลังหน่วยหลัก ได้แก่

คำคุณศัพท์หรือคุณศัพท์วลีหรืออนุพากย์คุณศัพท์

คำนามหรือนามวลีบอกเจ้าของ

คำนามบอกลักษณะ (ปรากฏไม่บ่อยนัก)

คำกริยาหรือกริยาวลี (ปรากฏไม่บ่อยนัก)

- 3) หน่วยขยายที่มักปรากฏอยู่หน้าหน่วยหลัก ได้แก่

คำนามหรือนามวลีบอกขอบเขตสถานที่หรือบอก
เวลา

นามวลี soj

คำกริยาหรือกริยาลี

คำนามหรือนามวลีบอกลักษณะ

ลำดับตำแหน่งก่อนหลังของหน่วยขยายหน่วย
ต่างๆ ของนามวลีในโครงสร้าง “หน่วยขยาย + หน่วยหลัก + หน่วย
ขยาย” สามารถสรุปได้ดังในตารางที่ 3

ตารางที่ 3: ตารางแสดงลำดับหน่วยขยายในนามวลีภาษาจ้วง
“หน่วยขยาย - หน่วยหลัก - หน่วยขยาย”

หน่วยขยายหน้าหน่วยหลัก			หน่วยขยายหลังหน่วยหลัก	
(บุกริยา)	นามวลี บอก ขอบเขต	อนุพากย์ คุณศัพท์	(นามวลี บอกลักษณะ)	(ตำแหน่ง / (จำนวน (ตำแหน่ง
		(นามวลี soj)	คุณศัพท์ / คุณศัพท์ทั่วลิ / อนุพากย์คุณศัพท์	
		นามวลี บอกลักษณะ	กริยาลี	
๒๓๓๓๓๓๓๓	๒๓๓๓๓๓๓๓	กริยาลี	นามวลี บอกเจ้าของ	
		นามวลี บอกสถานที่		

3.4 นามวลีที่ไม่มีหน่วยหลัก

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยยังพบวลีที่ทำหน้าที่อย่างเดียวกับนามวลี แต่ไม่ปรากฏคำนามหรือคำลักษณนามที่ทำหน้าเป็นหน่วยหลักด้วย ดังตัวอย่างนี้

daihgya ceiq yawjnaek haenx couh suenq dwg
cienzngaenz lo. (2005-2-10)

ทุกคน ที่สุด ให้ความสำคัญ นั้น ก็ นับ เป็น
เงินทอง แล้ว

“สิ่งที่ทุกคนให้ความสำคัญมากที่สุดนั่นคือเรื่องเงิน”

จากตัวอย่างข้างต้น นามวลี daihgya ceiq yawjnaek haenx “ที่ทุกคนให้ความสำคัญมากที่สุดนั่น” ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค นามวลีนี้ประกอบด้วย daihgya “ทุกคน” ceiq “ที่สุด” yawjnaek “ให้ความสำคัญ” haenx “นั่น” นามวลีนี้ไม่ปรากฏคำนามหรือลักษณนามหรือสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยหลักแม้แต่หน่วยเดียว

นามวลีโครงสร้างนี้ตรงกับนามวลีในภาษาจีนกลางที่ลงท้ายด้วยคำช่วยโครงสร้าง (structural auxiliary word) 的 (de) ซึ่งก็เป็นนามวลีที่ไม่ปรากฏหน่วยหลักเช่นกัน เมื่อนามวลีมีคำว่า 的 (de) อยู่หลังคำหลักหรือวลี คำว่า 的 (de) มักหมายถึงคนหรือ

สิ่งของ สามารถทำหน้าที่เป็นประธานหรือกรรมของประโยค
ตัวอย่างเช่น

该来的不来 (gāi lái de bù lái)

ควร มา de ไม่ มา

“ที่ควรมาก็ไม่มา” (คำ 的 หมายถึง “คน”)

最伤人心的是离别。(zuì shāng rén xīn de shì lí bié)

ที่สุด ทำร้าย คน ใจ de คือ ห่าง จาก

“ที่น้ำเสร้านที่สุดก็คือพลัดพรากจากกัน” (คำ 的 หมายถึง “เรื่อง, สิ่ง”)

根据我所陈述的给点意见和建议 (gēnjù wǒ suǒ chénshù de
gěi diǎn yìjiàn he jiànyì)

ตาม ฉัน soj กล่าว de ให้ หน่อย ความคิดเห็น และ ข้อเสนอแนะ

“ให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะตามที่ฉันได้กล่าวมา” (คำ 的
หมายถึง “ข้อเสนอแนะ”)

ภาษาจ้วงเขียนแบบนามวลีโครงสร้างนี้จากภาษาจีนกลาง
โดยใช้คำบ่งชี้ haenx “นั่น” ปิดท้ายนามวลี ตามปกติ คำบ่งชี้
haenx ก็มีตำแหน่งอยู่ลำดับท้ายสุดของนามวลีอยู่แล้ว นามวลีที่ไม่
มีหน่วยหลักเป็นนามวลีโครงสร้างใหม่ที่เกิดขึ้นในภาษาจ้วง
ปัจจุบัน ไม่พบในภาษาจ้วงแต่เดิม

ผู้วิจัยพบว่านามวลีในภาษาจ้วงปัจจุบันมีนามวลีใหม่ที่มีโครงสร้างตรงกับภาษาจีนกลาง ได้แก่ นามวลีโครงสร้าง “หน่วยขยาย + หน่วยหลัก” และนามวลีที่ไม่มีหน่วยหลัก ซึ่งเป็นผลจากภาวะการสัมผัสภาษาจ้วง-ภาษาจีนที่ทำให้ภาษาจ้วงได้เลียนแบบโครงสร้างนามวลีภาษาจีนกลาง นอกจากนี้ยังพบนามวลีที่มีโครงสร้างปนกันระหว่างภาษาจ้วงกับภาษาจีนกลาง คือโครงสร้าง “หน่วยขยาย + หน่วยหลัก + หน่วยขยาย”

4. สรุปและอภิปราย

การที่ภาษาจ้วงสัมผัสกับภาษาจีนกลางอย่างใกล้ชิดเป็นเวลายาวนาน ทำให้ภาษาจ้วงปัจจุบันได้รับผลกระทบจากภาษาจีนจนเกิดการเปลี่ยนแปลงในหลายประการ เฉพาะเรื่องโครงสร้างนามวลีพบว่า ภาษาจ้วงได้รับโครงสร้างนามวลีของภาษาจีนที่แตกต่างจากภาษาจ้วงแต่เดิมมาใช้ จึงทำให้ภาษาจ้วงปัจจุบันมีโครงสร้างนามวลีแบบใหม่ที่แปลกไปจากลักษณะร่วมของภาษาตระกูลไทซึ่งมีแบบลักษณะเป็นภาษาแบบ SVO กล่าวคือ การลำดับคำในนามวลีนอกจากการลำดับคำแบบ NG / NA / N Rel. แล้ว ยังพบการลำดับคำแบบ GN / AN / Rel. N ซึ่งตรงกับการลำดับนามวลีของภาษาจีนกลาง ในกรณีที่มีหน่วยขยายมากกว่า 1 หน่วย ยังมีโครงสร้างเป็น “หน่วยขยาย + หน่วยหลัก + หน่วยขยาย” ซึ่ง

โครงสร้างผสมนี้ก็คือว่าเป็นผลโดยอ้อมของการยืมภาษาจีนกลาง

Thomason ได้เสนอความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นของการสัมผัสภาษากับลักษณะภาษาที่อาจได้รับผลกระทบจากการยืมลักษณะของอีกภาษาหนึ่งเข้าไปไว้ 4 ระดับด้วยกัน (Thomason, 2001:70-71) ภาพรวมของการสัมผัสภาษาระหว่างภาษาจีนกลาง-ภาษาจ้วงปัจจุบัน อยู่ที่ระดับที่ 3 “การสัมผัสภาษาระดับค่อนข้างเข้มข้น” กล่าวคือ ในภาวะการสัมผัสภาษาระดับค่อนข้างเข้มข้น มีจำนวนผู้พูดสองภาษาจำนวนมาก และมีทัศนคติและปัจจัยอื่นๆ ทางสังคม เช่น นโยบายการศึกษา นโยบายภาษา ที่เอื้อต่อการยืมภาษา ในภาวะเช่นนี้ จะพบลักษณะโครงสร้างที่มีเอกลักษณ์ของภาษาหนึ่งยืมไปใช้ในอีกภาษาหนึ่งมากขึ้น แต่ไม่ถึงกับทำให้แบบลักษณ์ภาษาหลักของภาษาผู้ยืมเกิดการเปลี่ยนแปลง เช่น การลำดับคำ ไม่มีผลให้ภาษา SVO กลายเป็นภาษา SOV หรือเกิดผลในทางกลับกัน) ผลการศึกษานามวลีในภาษาจ้วงพบว่า ลักษณะโครงสร้างนามวลีภาษาจีนถูกยืมเข้าในภาษาจ้วง แต่การลำดับคำแบบใหม่ที่เกิดขึ้นยังไม่ได้แทนที่การลำดับคำแบบเก่า ยังคงปรากฏร่วมกันทั้งสองแบบ ดังนั้น แบบลักษณ์ของภาษาจ้วงยังมิได้เปลี่ยนแปลงไป แต่หากการลำดับคำแบบใหม่นี้พัฒนาต่อไปเรื่อยๆ จนเข้าไปแทนที่ลักษณะการลำดับคำแบบเดิมของภาษาจ้วง ภาษาจ้วงในอนาคตอาจเกิดภาวะสูญญลักษณ์ภาษาที่เคยเป็นเอกลักษณ์ร่วมในตระกูลภาษา

ของคนคือตระกูลภาษาไทได้ การศึกษาภาษาไทถิ่นอื่นๆ ที่พูดในประเทศจีนและเกิดสัมผัสกับภาษาจีน เช่น ภาษาบูยี้ (布依语 Bùyī yǔ), ภาษาไทลื้อ, ภาษาหลี (黎语 Lí yǔ)⁶ เป็นต้น อาจช่วยชี้ให้เห็นแนวโน้มแบบลักษณ์ภาษาใหม่ของภาษาตระกูลไทในอนาคตได้เป็นอย่างดี

⁶ นักวิชาการชาวตะวันตกเรียกว่าภาษา Hlai

บรรณานุกรม

- ปราณี กุลดะวนิชย์. (2526). การเปลี่ยนแปลงของภาษา. ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย ๓ หน่วยที่ ๘-๑๔*. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- . (2545). *แบบลักษณะภาษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2548). *ภาษาในสังคมไทย ความหลากหลาย การเปลี่ยนแปลง การพัฒนา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . (2550). *ภาษาศาสตร์สังคม*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Aitchison, J. (1991). *Language Change: Progress or Decay?*. Malta: Cambridge University Press.
- April, M. S., M. (1994). *Understanding Language Change*. Cambridge: Cambridge University.
- Bernd, H., & Tania, K. (2005). *Language Contact and Grammatical Change*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Fredric, W., F. (2002). *Linguistic Borrowing in Bilingual Context*. Amsterdam: John Benjamins
- Haugen, E. (1950). The Analysis of Linguistic Borrowing. *Language*, 26, 210-231.

- Hoffmann C. (1991). *An Introduction to Bilingualism*. London: Longman Linguistics Library.
- Thomason, S. G. (2000). Linguistic areas and language history. In Dicky Gilbers, John Nerbonne, and Jos Schaeken (Ed.), *Proceedings of the Groningen Conference on Language Contact* (pp. 311-327). Amsterdam: Rodopi.
- _____. (2001). *Language Contact: an Introduction*. Washington D.C.: Georgetown University press.
- _____. (2003). Contact as a Source of Language Change. In Brian D. Joseph and Richard D. Janda (Ed.), *The Handbook of Historical Linguistics* (pp. 687-712). Malden: Blackwell Publishing.
- Thomason & Kaufman. (1988). *Language contact, creolization, and genetic linguistics*. Berkeley: University of California Press.
- Wang, Stephen S. (1966). *Phonology of Chinese Loanwords in a Northern Tai Dialect*. (Ph.D. Dissertation). University of Washington, Washington D.C.
- Weinreich, U. (1968). *Language in contact*. The Hague: Mouton Publishers.
- 广西壮族自治区统计局. 2006. 2005 年广西壮族自治区国民经济和社会发展统计公报. 中华人民共和国国家统计局网站.
- 黄伯荣, 廖旭东. 2007. 《现代汉语》. 北京: 高等教育出版社.
- 洪波. 2004. 壮语与汉语的接触史及接触类型. 《乐在语言学探索中—王士元先生七十华诞庆祝文集》, 石峰. 南开大学出版社, 2004 年 7 月.
- 李方桂. 1940. 《龙州土语》. 北京: 民族出版社.

- _____. 1947. **《武鸣壮语》**. 北京：民族出版社.
- 李云兵. 2008. 语言接触对南方一些民族语言语序的影响. **《民族语文》**, 2008 年 10 月.
- 覃国生. 1998. **《壮语概论》**. 南宁：广西民族出版社.
- 韦庆稳. 1985. **《壮语语法研究》**. 南宁：广西民族出版社.
- 吴福祥. 2007. 关于语言接触引发的演变. **《民族语文》**, 2007 年第 2 期.
- _____. 2008. 南方民族语言处所介词短语位置的演变和变异. **《民族语文》**, 2008 年 12 月.
- _____. 2009. 南方民族语言关系小句结构式语序的演变和变异——基于接触语言学和语言类型学的分析. **《语言研究》**, 2009 年 7 月.
- 吳宗濟. 1958. 武鳴僮語中漢語借字的音韻系統. **《語言研究》**, 第三期.
- 袁善来. 2004. 广西社会、历史、文化因素对语言文字使用状况影响初探. (硕士论文). 广西大学, 南宁.
- 赵晶. 2008. 壮汉名词词组语序比较研究. (硕士论文). 广西大学, 南宁.
- 中国社会科学院民族研究所. 1999. 中国少数民族现状与发展调查研究丛书, **《武鸣县·壮族篇》**. 北京：民族出版社.

ABSTRACT

Noun Phrase in Modern Zhuang Language

Assist. Prof. Qin Xiuhong, Ph.D.

Zhuang is a member in the Tai language family which has SVO order, sharing the similar structure of noun phrase as “Head Noun+Modifier(s)”. Due to a long history of contact, Zhuang has certain changes in NP construction influenced by Mandarin. It is found in this research that there are three kinds of NP structure in Zhuang besides a typical structure. The “Modifier(s)+Head Noun” and NP without head noun of NP is alike and directly borrowed from NP structure in Mandarin. A hybrid structure “Modifier(s)+Head Noun+Modifier(s)” is also considered as an indirect result of Mandarin influence.

Keywords: *Noun Phrase, Mandarin, Zhuang, Language Contact, Language Typology*